

[Korsgaard.]

end i det Aar, der gik, ja, det haaber vi naturligvis alle, men som sagt: at ville læse det Resultat ud af April Maaned er ganske forkert.

Jeg skal derefter vende mig til det finansielle, stort set, og jeg vil da gerne begynde med, som vi fra konservativ Side saa tidt har gjort det — man vil vel ingen Hensyn tage dertil, og man gider maaske daarlig nok smile deraf —, at fremsætte en Anmodning om en Finansplan. Jeg kan ikke se rettere end, at selv med den Opstilling, som Finansministeren til en vis Grad er inde paa, har vi i Virkeligheden overmaade ringe Oversigt over det hele. En enkelt lille Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg gerne opholde mig ved, fordi jeg tror, at det ærede Medlem har Ret her, nemlig den, at naar den højtærede Finansminister opgør Udgifterne ved Sociallovgivningen saa højt, som han gør det, er det vist regnskabsmæssig set ikke rigtigt. Jeg vil i hvert Fald formode, at den paagældende Udgift kommer i mindre Grad til Udgift paa indeværende Finanslov end efter den Opstilling, som Finansministeren har foretaget. I øvrigt maa jeg altsaa anmode om at faa en Opstilling, visende hvorledes man med den givne Situation for Øje kan antage, at de paagældende Udgiftslove vil virke. Det er jo klart, at naar vi ser dette, saa maa Pengene før eller senere skaffes, og jeg nærer altsaa for mit Vedkommende ingen Tvivl om, at Venstre til enhver Tid vil være glad for paa det paagældende Omraade at skaffe Socialdemokraterne og de Radikale de Penge, de eventuelt maatte mangle, og da specielt de Penge, de maatte mangle i Kraft af den sociale Lovgivning, fordi denne Lovgivning jo i saa høj Grad ogsaa er Venstres Værk. Men jeg anmoder altsaa om at faa en saadan Plan. Jeg maa sige, at den Opstilling, som vi nu har for i Aar, den giver kun grumme ringe Oversigt over, hvad man kan vente sig i et nogenlunde normalt Aar med den Lovgivning, vi nu en Gang har, og under Forudsætning af, at det ikke er nødvendigt at opretholde den ekstra Kriselovgivning, vi har nu.

Tager vi da specielt den sociale Lovgivning, saa mener jeg, det kan have Interesse at drage en Sammenligning mellem Socialministerens Budget ved Forelæggelsen af Finansloven for 1933—34 og Socialministerens Budget, som det talmæssigt saa ud ved tredje Behandling. Her var jo en Stigning paa 20 Mill. Kr., der naturligvis i meget høj Grad skyldes den Kriselovgivning,

som har fundet Sted i 1932—33 paa Grund af Arbejdsløsheden. Disse Penge kommer altsaa først til Udbetaling i 1933—34. Det er imidlertid ekstra store Beløb. Nu ved jeg vel, at det er Sociallovenes Forudsætning, at der skal overføres en hel Del Millioner fra Kommunerne til Staten, men forudsat, at Sociallovgivningen nu holder, hvad den lover, saa er Finansloven for 1933—34 allerede belastet stærkere med Udgifter til den sociale Lovgivning end normalt. Saadan har jeg i hvert Fald opfattet det, og skulde denne Antagelse være forkert, vil den højtærede Socialminister, som nu er kommet til Stede, maaske i givet Fald retlede mig. At vi paa det Omraade, hvad Udgiften angaar, har et Moment af den allerstørste Betydning, finansielt set, derom kan der ikke være Tvivl. Vi ved, at Regeringen ikke vil nedsætte den Udgift, der følger af den Lovgivning, vi har faaet paa det paagældende Omraade. Vi ved yderligere, at Regeringen ikke vil nedsætte Lønningsudgifterne, og jeg henstiller derfor, at vi faar en Opstilling, som viser, hvordan et normalt Budget paa det nuværende Tidspunkt sandsynligvis vil komme til at ligge. Den Opstilling, der er foretaget, bygger jo paa noget ret summarisk. Man begynder med at sige, at Finansloven, som den er vedtaget ved tredje Behandling, viser et Underskud paa 46 Mill. Kr. Hertil lægger vi Udgifter af forskellig Art: den sociale Lovgivning vedrørende, bliver det vistnok 19 Mill. Kr., Landbrugsministeriet vedrørende 5 Millioner og Justitsministeriet vedrørende 1 Mill. Kr., altsaa med et rundt Tal 25 Mill. Kr., og vi faar saa sammenlagt et Underskud paa 71 Mill. Kr. Angaaende disse 71 Mill. Kr.s Underskud udtalte saavel Socialdemokratiets Ordfører (Fisker) som den højtærede Handelsminister, der paa det daværende Tidspunkt var fungerende Finansminister, at Driftsunderskuddet — altsaa disse 71 Mill. Kr. — skulde dækkes paa Driften gennem ekstraordinære Indkomster det paagældende Aar, og jeg vil derfor gerne her have Lov til at spørge, om dette Krav skal opretholdes? De Lovforslag, der er vedtaget — jeg mener dem, der er til formel Behandling her i Dag, men man kan saamænd godt sige, at de er vedtaget —, giver efter Finansministerens egen Opstilling kun en forøget Indkomst paa 20 Mill. Kr. for indeværende Aar. Det vil altsaa sige, at 50 Mill. Kr. stadig er udækket. Jeg vil gerne se bort fra en saa urimelig Tale, som at der skulde være den mindste Sandsynlighed